

migenk

Met toestemming en onder dankzegging overgenomen uit The Kiteflier. Bewerking John Verheij. Redactie.

Na herhaalde verzoeken is hier de "Migenk". Het is een vlieger voor lichte wind, waar velen van ons naar uitzien. In wezen is het een Genki met eerder het silhouet van een vleermuis, dan het originele rechthoekige model. Ik heb er een gemaakt van spinnakernylon. Om de prestatie nog meer te verbeteren kan gebruik gemaakt worden van Mylar of Icarex en een koolstof frame.

Het maken van de Migenk.

Het maken is een eenvoudige zaak. Het dek bestaat uit één stuk. Alle randen van het dek slaan we 1 cm om en stikken we door. Het dek moet daartoe aan alle zijden met 1 cm worden uitgebreid ten opzichte van de vermelde maten. Dit geldt ook voor de vermelde maten van de kielen. De ligger en staanders worden in hoesjes op de rugzijde geplaatst en wel zo, dat het dek licht opspant. De vier spreiders plaatsen we ook in hoesjes op de rugzijde. De hoesjes zijn bovenop het dek genaaid.

Op de buikzijde (naar de aarde gerichte zijde) stikken we 4 kielen volgens de aangegeven maten (denk aan de extra cm). Deze kielen zijn aan 3 zijden ter versteviging over 1 cm omgeslagen en voorzien van een lusje voor bevestiging van de toom. De 1 cm van de basis van

de kiel bevestigen we op het dek. Let op dat de korte zijde van de kielen naar de neus gericht is!

De twee kruisverbindingen bij de ligger en staanders houden we op hun plaats door op de rugzijde op het dek genaaide lintjes, waarmee we de ligger en staander vastbinden. Het frame zagen we op maat. De ligger spannen we met behulp van een "luslijn" in een v-stelling, waarbij het midden van het lintje een afstand tot de ligger moet hebben van ongeveer 10 cm. Bij wat meer wind moet de ronding iets meer zijn, bij wat minder wind wat minder. Ik gebruik voor het spannen een hemdsknoop met 4 gaatjes (beter dan een met 2 gaatjes). Maak de spanlijn aan één zijde vast aan het vleugeluiteinde. Rijg de spanlijn door 2 gaatjes van de hemdsknoop naar het midden van de lijn. Haal de spanlijn door het andere vleugeluiteinde en breng het einde naar het midden. Het terug gehaalde deel van de spanlijn knopen we door de twee resterende gaatjes aan de hemdsknoop vast. Door de knoop te schuiven brengen we de spanlijn op de gewenste lengte. De hemdsknoop kantelt hierbij licht en krijgt zo weerstand, zodat hij op z'n plaats blijft zitten. De hemdsknoop moet ongeveer in het midden zitten.

Door spreiders te verwijderen, alle vier of twee er van, zal de vlieger meer wind aan kunnen dan wanneer we de ligger

verder opspannen. De vlieger wordt wat onrustig als de wind toeneemt, maar naar mijn mening gedraagt hij zich beter met een koolstof ligger.

Op de tekening zijn vanwege de eenvoud alle randen recht getekend. Bij mijn gebouwd model zijn ze, behalve de twee buitenste vleugelranden aan de neuskant, licht concaaf (hol). Dit concaaf uitsnijden moet wel symmetrisch gebeuren (maak gebruik van een mal).

Dit model heeft uren achtereen gevlogen, terwijl grotere Genki's niet in de lucht bleven. Vliegeraars met grote Genki's zouden hieraan eens aandacht moeten schenken.

Het luchtanker bestaat uit 4 aan elkaar gezette panelen met 2 bevestigingslusjes.

Toomlengten en frame.

De toomlengte (neuszijde) 940 mm, toomlengte (staartzijde) 1070. De lengte van de verbindinglijn tussen de toomlijnen van neus en staart 180 mm.

De 2 ankerlijnen zijn 140 mm.

De 2 staanders en ligger (2 delen gekoppeld met een bus) zijn Ø 5 mm raminhout of koolstofbuis.

De spreiders Ø 3 raminhout of massief koolstof.

Dat is het, aan de slag maar!

Fred Broadhead, Telford, UK

